

Arrest

nr. 165 953 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. BUYSSE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabier afkomstig uit Bagdad in Centraal Irak. U heeft altijd gewoond in de Shaab wijk samen met uw ouders, uw broers en uw zussen. U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan. Het laatste jaar was u niet geslaagd waardoor u uw diploma middelbaar onderwijs niet heeft behaald. Vanaf 2012 zou u zijn beginnen werken in de voedingswinkel

die uw vader uitbaatte. Omdat uw vader ziek was, zou u hoe langer hoe meer de uitbating van de winkel zijn beginnen doen. In maart 2015 zijn een zekere Raad en een zekere Ahmed, twee leden van de sjjiitische militie 'Asaab ahl al-Haq' bij u in de winkel langsgelkomen. Ze zouden u 5 000 000 Irakese dinar hebben gevraagd dit om de families van martelaren die om het leven waren gekomen in de oorlog tegen IS, te ondersteunen. U zou met uw vader overlegd hebben, waarna jullie besloten de volgende dag het geld te betalen. Drie weken later kwamen dezelfde twee personen opnieuw langs met dezelfde vraag. Opnieuw zouden jullie 5 000 000 Irakese dinar hebben betaald. Op 13 mei 2015 zouden Ahmed en Raad voor de derde maal zijn langsgelkomen. Deze keer zouden van jullie 10 000 000 Irakese dinar hebben opgeëist. U zou hen deze keer hebben duidelijk gemaakt dat u dit niet wilde betalen. Hierop zouden zij u hebben geslagen en een deel van de inboedel van jullie voedingswinkel werd vernietigd. Ze zouden u hebben laten weten dat u 48 uur de tijd kreeg om het geld te verzamelen, zoniet zouden zij u dwingen om mee met hen te gaan vechten. De volgende dag zou u 's morgens naar het huis van uw neef zijn gevlucht. De rest van uw familie zou naar familie in de provincie Diyala zijn gevlucht. Na ongeveer vijf dagen zou u vanuit Bagdad met het vliegtuig naar Turkije gereisd zijn, waar u op 20 mei 2015 aankwam. Op 13 juni 2015 zou u vanuit Turkije met een bootje naar Griekenland gereisd zijn. Op 20 juni 2015 zou u verder illegaal gereisd zijn naar Griekenland om van hieruit met een vrachtwagen naar België te reizen waar u op 8 juli 2015 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België. In België zou u vernomen hebben dat omstreeks juli 2015 uw familie teruggekeerd was vanuit Diyala naar Bagdad. Ondertussen zouden uw twee belagers nog een aantal keer bij u thuis zijn langsgelkomen, op zoek naar u. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw bewijs van nationaliteit, uw verkiezingskaart en een kopie van de woonstkaart op naam van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U legde in de loop van uw asielprocedure incoherente verklaringen af met betrekking tot uw voorgehouden problemen. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

U verklaarde drie keer te zijn benaderd door twee leden van 'Asaab ahl al-Haq'. Voor de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde u dat de eerste keer deze twee mannen van u geld opeisten, als bijdrage voor de militie 'Asaab ahl al-Haq'. De tweede keer zouden deze twee mannen dezelfde som hebben opgeëist, deze keer evenwel als bijdrage voor de families van de martelaren (zie vragenlijst DVZ, vraag 5).

Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat de twee mannen de eerste twee keer telkens geld opeisten als bijdrage voor de families van de martelaren. U werd hiermee geconfronteerd. U ontkende bovengenoemde verklaringen voor de Dienst vreemdelingenzaken te hebben afgelegd. U lichtte wel toe te weten dat het opgeëiste geld sowieso niet zouden worden afgegeven aan de families van de martelaren (zie gehoorverslag CGVS, vragen 116-120). Nochtans zijn uw verklaringen voor de DVZ klaar en duidelijk en aldus niet vatbaar voor interpretatie weergegeven. Nergens blijkt overigens dat u communicatieproblemen had met de daar aanwezige tolk.

In verband met het derde bezoek van de twee militieleden van 'Asaab ahl al-Haq' verklaarde u dat ze ervan uitgingen dat u het opgeëiste geld niet zou betalen. Men zou u daarom hebben gezegd dat u 48 uur de tijd kreeg om u klaar te maken om samen met hen mee te gaan vechten tegen IS. U werd gevraagd waarom ze zijn weggegaan en u hebben achtergelaten als ze ervan uitgingen dat u het geld niet ging betalen en dat u voortaan met hen zou moeten meevechten. U antwoordde nu in strijd met uw eerdere verklaringen dat ze u 48 uur de tijd gaven om ofwel het geld te verzamelen en zoniet zou u met hen moeten meegaan om te gaan vechten. U werd erop gewezen dat u even daarvoor nog iets anders had laten optekenen. U herhaalde evenwel de laatste door u gegeven versie van de feiten, namelijk dat ze wel degelijk ervan uitgingen dat u het geld ging betalen en dat indien u dit niet zou doen binnen de 48 uur, u voortaan met hen zou moeten meestrijden (zie gehoorverslag CGVS, vragen 124-127). Uw verklaringen zijn bijzonder incoherent en ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vervolgens liet u nog een aantal opmerkelijke verklaringen optekenen over wat er zich afspeelde nadat uw familie vanaf juli 2015 vanuit de provincie Diyala teruggekeerd was naar jullie huis in de wijk Shaab in Bagdad. U verklaarde dat uw vader nog regelmatig werd benaderd door uw twee belagers. U had geen idee hoe vaak dit is gebeurd en al evenmin kon u dit in de tijd situeren, zelfs niet bij benadering. Ze zouden enkel naar u hebben geïnformeerd, zonder meer. Ze zouden helemaal geen dreigementen hebben geuit. Dit is opmerkelijk aangezien u hun eerdere eis om 10 000 000 Irakese dinar te geven, gewoon had genegeerd (zie gehoorverslag CGVS, vragen 146-154).

Evenzeer opmerkelijk is het feit dat ze klaarblijkelijk uw vader met rust lieten hoewel hij intussen de winkel verder uitbaatte. Het is dan ook onbegrijpelijk waarom ze hem dan niet onder druk zetten om de 10 000 000 Irakese dinar te betalen. U antwoordde dat uw vader weliswaar de winkel uitbaatte, maar zonder voluit te gaan. Er zouden veel minder winkelwaar te koop zijn aangeboden en de winkel draaide

dan ook niet op volle toeren. Deze uitleg kan niet overtuigen. Immers als uw vader de winkel uitbaatte, genereert hij inkomsten, dewelke dan ook in beslag zouden kunnen worden genomen door leden van 'Asaeb ahl al Haq' (zie gehoorverslag CGVS, vragen 154-159).

Tenslotte is het opmerkelijk dat niemand van uw familie door uw twee belagers werd geïsoleerd of onder druk gezet. Over uw vader verklaarde u dat dit te maken had met het feit dat hij al oud was en bovendien sukkelde met zijn gezondheid. Over uw broer Wissam verklaarde u dat hij een zieke dwerg is en dat hij daardoor evenzeer werd gespaard. Echter uw oudste broer Hamid verkeert in goede gezondheid, maar hij werd evenzeer met rust gelaten. U werd gevraagd wat hiervan de reden was. U verklaarde dat hij werkte als ambtenaar voor de stad Bagdad. U voegde eraan toe dat u altijd met hen heeft te maken gehad aangezien u degene was die de voedingswinkel uitbaatte (zie gehoorverslag CGVS, vragen 138-143). Deze uitleg kan niet overtuigen. Ten eerste is uw vader na zijn terugkeer naar Bagdad de winkel verder beginnen uitbaten en ten tweede woonde uw broer Hamid nog in het ouderlijke huis, waardoor redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij als oudste zoon ook zou geïsoleerd kunnen worden.

Omwille van bovenstaande redenen wordt er geen geloof gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft

in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker voert aan dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen Franstalige en Nederlandstalige kamers.

Om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren dient deze zaak door de algemene vergadering behandeld dient te worden, verzoeker verzoekt de verwijzing naar deze vergadering.

2.2. Verzoeker omschrijft niet op concrete wijze noch aan de hand van enig concreet voorbeeld dat er in “gelijkaardige dossiers” geen eenheid van rechtspraak zou zijn tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers. Hij toont derhalve de noodzaak niet aan om deze zaak naar de algemene vergadering te verwijzen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet rechtsgeldig is wegens: “Schending van het artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; Schending van artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 Manifeste beoordelingsfout”

Verzoeker stelt ook: “Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekende partij, het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer deze stelt dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond is omdat ze volgens het Commissariaat Generaal geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dit zonder afdoende motivering en zonder voldoende inhoudelijke toetsing naar Verzoekende partij vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, bij een terugkeer naar het land van herkomst.

Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 15 september 2006 Dat artikel 48/2 van voormelde Wet stelt dat ‘ Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden.”

Verzoeker voert volgend verweer tegen de bestreden beslissing:

“Mijn verzoekende partij is ervan overtuigd is dat diens leven in gevaar is in diens land van herkomst. Dat hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt, doch dat ook uit de hedendaagse situatie blijkt hoe in diens land nog steeds ernstige misbruiken bestaan.

Verzoeker diens broer is vermoord. Op 5.11.2015 waren de vader in het magazijn en de broer van verzoeker in de winkel . De aanslag zorgde voor de dood van zijn broer en zijn vader is doof geworden. Verzoeker zal hiervan bewijzen voorleggen.

Het is duidelijk dat er een subjectief element van vrees is dat ook geobjectiveerd is.

Met betrekking tot de weigering van de erkenning als vluchteling, genomen door het Commissariaat-generaal dd. 30 oktober 2015, kan Verzoekende partij het volgende opmerken in volheid van rechtsmacht:

Inzake de beperkte tegenstrijdigheden wenst verzoeker op te merken dat de communicatie niet goed was.

Dit is geen boutade. De tolk tolkte Arabisch van het Marokkaanse type. Zeker niet goed:

De eerste verklaring was juist. Het gaat om 5 miljoen Iraakse Dinar die gevraagd werd. De derde keer ging het om 10 miljoen Dinar. De redenering inzake de 48 uur : ook hier een misvatting er was geen 10 miljoen Dinar om te betalen. Er was dus geen keuze. Na de 48 ging hij meemoeten. Voor hen was er wel de keuze maar niet voor hem.

Inzake de familie: Verzoeker diens broer is zoals gesteld vermoord. Op 5.11.2015 waren de vader in het magazijn en de broer van verzoeker in de winkel . De aanslag zorgde voor de dood van zijn broer en zijn vader is doof geworden.

Verzoeker zal hiervan bewijzen voorleggen.”

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker, met onder meer een verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie:

“In Bagdad is enkel de Groene zone echt veilig. De rest is onder de handen van de milities. Als men geen deel uitmaakt van de militie is men verloren.

Verwerende partij spreekt dat er ambassades en diplomatie functioneren in Bagdad, dit is omdat 90% zich in de groene zone bevindt.

Het is duidelijk dat het religieuze aspect niet mee werd meegenomen in de afweging die verwerende partij nam, nochtans zo belangrijk.

Als er een aanslag is zoekt met niet naar IS maar eerder naar de Soeni.

Verzoeker is wonende in een wijk die de enige toegangsweg is voor de Shia. Vorig jaar werd een huis in brand gestoken en elk jaar is er sektarisch geweld, en wordt men gecontroleerd opdat de Shia doorgang kan hebben voor hun feest. Al Shahaab: als er een aanslag is dan is er controle van de Soeni en zijn er vergeldingen, de meesten zijn al weggevlucht. De plaats is vol van Shia moslims. Het is er levensgevaarlijk voor verzoeker.

Terwijl opdat sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, het niet noodzakelijk is dat deze persoon aantoonbaar dat hij specifiek wordt gevisieerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden; bij wijze van uitzondering kan een dergelijke bedreiging worden geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

Het is evenwel zo dat de rechten van verzoekende partij zijn in zijn land van herkomst niet gevrijwaard zijn. Dit blijkt duidelijk uit het dossier.

Verzoekende partij verwijst eveneens naar bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen.

Er is derhalve een schending van de artikelen 48/2, 48/4 en 49/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 15 september 2006

Dat artikel 48/4 bepaalt onder welke voorwaarden de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend aan de vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt;

De Raad dient bescherming te bieden in volheid van rechtsmacht. Bij een repatriatie kan enkel een verzoek tot annulatie ingediend worden waarbij het artikel 2 en 3 EVRM niet in volheid van bevoegdheid getoetst wordt. Het hoort derhalve aan de Raad dit te controleren zoals elke rechtsinstantie dit dient te doen. Er anders over oordelen zou een schending uitmaken van artikel 6 EVRM dat in asielzaken wel degelijk van toepassing kan zijn.

Dat het recht op leven van artikel 2 EVRM niet alleen behoort tot de meest fundamentele rechten van het EVRM, waarvan geen enkele afwijking is toegestaan in vredetijd, maar beschermt bovendien, samen met het verbod van foltering van artikel 3 EVRM, één van de meest fundamentele waarden die de democratische staten die de Raad van Europa vormen (Hof Mensenrechten 27 september 1995 (McCamil/Verenigd Koninkrijk) PubL Eur. Court HR.R 1996, Senek nr. 324)."

3.1.2. Op 13 april 2016, datum van de terechtzitting, werd door verzoekers raadsman per fax een aantal documenten doorgestuurd. Ter terechtzitting werden deze documenten middels een aanvullende nota neergelegd. Het betreffen: 1) een medisch attest, 2) afsprakenkaart vader voor hartprobleem en vertaling, 3) overlijdensattest broer van verzoeker en vertaling, 4) hartinterventie verslag en vertaling, 5) attest gehooronderzoek vader en vertaling, 6) betalingsbewijs kosten en vertaling, 7) attest verblijf in hospitaal vader en vertaling, 8) angiogram verslag en vertaling, 9) laboratoriumverslag katheder en vertaling, 10) doppler verslag en vertaling, 11-15) foto's vader in hospitaal. Deze stukken tonen volgens verzoeker de ernst van de bedreiging aan.

3.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikelen 2 en 3 EVRM niet aan de orde is.

3.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.4. Verzoeker stelt inzake de “bepaalde tegenstrijdigheden” dat de communicatie niet goed was want “de tolk tolkte Arabisch van het Marokkaanse type”. Verzoeker laat na verdere duiding te geven inzake de aangevoerde vertaalproblemen, laat staan inzake het onderscheid dat volgens hem zou bestaan tussen het Arabisch dat hij spreekt en het “Arabisch van het Marokkaanse type”. Hij toont niet *in concreto* aan dat zijn verklaringen foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven. Evenmin brengt hij concrete gegevens aan waaruit enig probleem inzake de vertaling of communicatie zou kunnen worden afgeleid. Zulke problemen blijken voorts niet uit het administratief dossier. Uit de verslagen van de DVZ en het CGVS blijkt verder dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Dat zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan kan dan ook niet worden aangenomen, te meer daar verzoeker geen kritiek uit op het feitenrelaas in de bestreden beslissing zodat hij niet aantoont dat hij zijn relaas niet correct kon communiceren.

Het louter vasthouden aan een verklaring, *in casu* stellen “De eerste verklaring was juist” kan niet aangenomen worden ter weerlegging van de motivering die stelt: “U verklaarde drie keer te zijn benaderd door twee leden van 'Asaeb ahl al-Haq'. Voor de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde u dat de eerste keer deze twee mannen van u geld opeisten, als bijdrage voor de militie 'Asaeb ahl al-Haq'. De tweede keer zouden deze twee mannen dezelfde som hebben opgeëist, deze keer evenwel als bijdrage voor de families van de martelaren (zie vragenlijst DVZ, vraag 5).

Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat de twee mannen de eerste twee keer telkens geld opeisten als bijdrage voor de families van de martelaren. U werd hiermee geconfronteerd. U ontkende bovengenoemde verklaringen voor de Dienst vreemdelingenzaken te hebben afgelegd. U lichtte wel toe te weten dat het opgeëiste geld sowieso niet zouden worden afgegeven aan de families van de martelaren (zie gehoorverslag CGVS, vragen 116-120). Nochtans zijn uw verklaringen voor de DVZ klaar en duidelijk en aldus niet vatbaar voor interpretatie weergegeven. Nergens blijkt overigens dat u communicatieproblemen had met de daar aanwezige tolk.”

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Inzake het derde bezoek aan de winkel waar verzoeker werkte, stelt de bestreden beslissing: “In verband met het derde bezoek van de twee militieleden van 'Asaeb ahl al Haq' verklaarde u dat ze ervan uitgingen dat u het opgeëiste geld niet zou betalen. Men zou u daarom hebben gezegd dat u 48 uur de tijd kreeg om u klaar te maken om samen met hen mee te gaan vechten tegen IS. U werd

gevraagd waarom ze zijn weggegaan en u hebben achtergelaten als ze ervan uitgingen dat u het geld niet ging betalen en dat u voortaan met hen zou moeten meevechten. U antwoordde nu in strijd met uw eerdere verklaringen dat ze u 48 uur de tijd gaven om ofwel het geld te verzamelen en zoniet zou u met hen moeten meegaan om te gaan vechten. U werd erop gewezen dat u even daarvoor nog iets anders had laten optekenen. U herhaalde evenwel de laatste door u gegeven versie van de feiten, namelijk dat ze wel degelijk ervan uitgingen dat u het geld ging betalen en dat indien u dit niet zou doen binnen de 48 uur, u voortaan met hen zou moeten meestrijden (zie gehoorverslag CGVS, vragen 124-127). Uw verklaringen zijn bijzonder incoherent en ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Waar verzoeker stelt dat hij na 48 uur had moeten meegaan indien hij de gevraagde som niet betaalde, blijkt uit het gehoorverslag (vragen 124 – 127) inderdaad dat verzoeker zijn verklaringen wijzigde. Tevens kan worden opgemerkt dat het niet plausibel is dat verzoeker, die gekend stond als soenniet in een sjiitische wijk (gehoor CGVS, vraag 65, vragen 93-94), door een sjiitische militie zou worden ingelijfd om mee te vechten.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn vader gewond werd en zijn broer gedood wegens een aanslag op 5 november 2015, blijkt dat hij dit tracht te staven aan de hand van documenten gevoegd bij de aanvullende nota die ter zitting op 13 april 2016 werd neergelegd. Vooreerst wordt vastgesteld dat de stukken worden bijgebracht zonder ook maar een verdere omschrijving in het verzoekschrift of de aanvullende nota van het beweerde incident op 5 november 2015. Evenmin maakt verzoeker duidelijk op welke wijze en via wie hij deze documenten heeft gehad. *In casu* is het enkel het overlijdensbericht van zijn broer, dat blijkens de toegevoegde vertaling vermeld: “*death caused when a hand grenade thrown by terrorists*”, dat een verband zou kunnen aantonen met het incident van 5 november 2015. Te dezen wordt vastgesteld dat het niet aannemelijk dat een overlijdensattest melding maakt van een overlijden omwille van een “*granaat die werd gegooid door terroristen*”. Tevens is er op het attest ook geen datum vermeld. Daarenboven wordt het in kopie bijgebracht zodat het authenticiteit ontbeert. Gelet op deze vaststellingen kan het overlijdensattest niet aangenomen worden als een dienstige ondersteuning van verzoekers bewering dat er op 5 november 2015 een aanslag zou zijn geweest op zijn winkel. De gezondheidsattesten van zijn vader betreffen bijna allemaal stukken inzake diens hartproblemen en al deze stukken situeren zich in januari 2016 (stuk 2, 4, 8, 9) zodat er geen verband wordt aangetoond met de vermeende aanslag in november 2015. Het verslag inzake de gehoorproblemen (stuk 5, 6) van verzoekers vader van 11 november 2015 kan op zichzelf niet aantonen dat er op 5 november 2015 een aanslag was ingevolge dewelke verzoekers vader “doof” is geworden. De foto's van verzoekers van vader in een ziekbed vermogen op zich evenmin een direct verband met de vermeende aanslag aan te tonen aangezien deze opname enkel de ziekte (ingevolge hartproblemen) van verzoekers vader aantoont. Inzake het psychologisch attest van 12 maart 2016 inzake verzoeker blijkt dat er melding wordt gemaakt van verzoekers psychologische toestand; dit attest is echter opgesteld louter op basis van verzoekers verklaringen zonder dat de psycholoog deze op hun waarheidsgehalte kan controleren zodat dit attest evenmin dienstig wordt voorgelegd teneinde de vermeende aanslag op 5 november 2015 aan te tonen.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers verklaringen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie

waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd.

De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Verzoeker beroept zich op het feit soenniet te zijn. Uit de informatie blijkt dat deze een verhoogd risico zouden kunnen lopen. Doch het blijkt dat verzoeker, ondervraagd over de sektarische problemen (gehoor CGVS, vragen 93-94) stelde hij in een sjiitische wijk werd geboren en woonde, soms verbaal werd uitgescholden doch dat hij gekend was in de wijk en *“ze weten dat we niets te maken hadden met de aanslagen”*. Verzoekers verklaringen zijn de negatie van een bedreiging omwille van het soennitisch geloof.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het “Upper Tribunal” (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Daarnaast heeft het EHRM zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, § 53, § 54, § 55).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS